

ת"פ 52650/02/16 - מדינת ישראל נגד נור כראמה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 52650-02-16

לפני כב' השופט רפי כרמל

מדינת ישראל

המאשימה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

נור כראמה

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד ג'יג'יני

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, עבירה לפי סעיף 10(א) **לחוק העונשין, התשל"ז-1977** (להלן: "**החוק**"), נהיגה ללא רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10(א) **לפקודת התעבורה [נוסח חדש]**, נהיגה בניגוד לתנאים, עבירה לפי סעיף 67 לפקודה, ונהיגה ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2(א) **לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש]**, תש"ל-1970.

2. ואלה המעשים על פי עובדות כתב האישום המתוקן: ביום 2.1.14, בסמוך לשעה 00:40, הגיע הנאשם למחסום משטרה בכביש מספר 1 בסמוך למחלף רמת מוצא לכיוון ירושלים. הנאשם נהג ברכב מסוג הונדה שהורד מן הכביש בשנת 2012 בשל אבדן גמור (להלן: "**הרכב**"). הנאשם נהג ברכב ללא רישיון נהיגה וללא רישיון רכב, כשהוא מסיע שלושה נוסעים. לבקשת שוטר, נעמד הנאשם בצד הדרך. משהתקרב השוטר וביקש מהנאשם להפעיל את מחווניו, האיץ הנאשם את הרכב ונמלט לכיוון ירושלים. נידת המשטרה דלקה אחר הנאשם תוך שימוש בסירנה ובכריזה, אך הנאשם לא שעה להוראות, נכנס לתחומי העיר ירושלים בנהיגה במהירות מופרזת, חצה מספר רמזורים באור אדום, תוך שגרם לכלי רכב אחרים לסטות מנתיבם ולבצע בלימות פתע. הנאשם נעצר לאחר כ- 13 ק"מ ולאחר שרכבו פגע בניידת וגרם לה נזק.

טענות הצדדים

3. הסדר הטיעון אינו כולל הסכמה לעונש, והצדדים חופשיים בטיעוניהם.

4. המאשימה טענה כי הערכים שנפגעו מהעבירות שביצע הנאשם הינם שלומם וביטחונם של משתמשי הרכב, וכי מדובר בפגיעה חמורה בערכים אלה, שכן הנאשם נהג ברכב שהורד מהכביש ללא רישיון נהיגה, ביטוח ורישיון לרכב, כשהוא מסיע שלושה אנשים נוספים, ומשנעצר, החל בנהיגה פרועה תוך סיכון חיי אדם, חצה רמזורים באור אדום, גרם לרכבים לסטות מנתיבם ופגע בניידת. במעשיו סיכן הנאשם גם את עצמו ואת שלושת הנוסעים שהיו עמו, שלאורך כל הדרך הפצירו בו לעצור. לנאשם היו הזדמנויות לעצור את הרכב אך הוא נעצר רק לאחר שפגע בניידת והתנגש בפח

אשפה. אך בדרך נס לא הסתיים האירוע בנפגעים בנפש. עוד נטען כי במעשיו בתיק דנן הביע הנאשם זלזול בוטה בחוק ובבית המשפט. הנאשם נהג ברכב מבלי שאי פעם קיבל רישיון נהיגה, וזאת בחלוף פחות משנה לאחר שנדון למאסר בפועל, לפסילת רישיון וכן פסילה על תנאי של 6 חודשים לשלוש שנים וכן מאסר על תנאי, העומדים להפעלה לחובתו בתיק זה. לענין מדיניות הענישה, נטען כי הפסיקה עמדה לא אחת על הצורך להילחם בתופעה של נהיגה בריונית באמצעות ענישה מחמירה. והוגשה אסופת פסיקה רלבנטית. נטען כי במקרים דומים בהם נוהלו מרדפים אחרי נאשמים, אישר בית המשפט העליון מתחמי ענישה של 3 - 6 שנות מאסר ואישר מאסרים בפועל שניתנו בטווחים האלו. המלצות שירות המבחן על ענישה בעבודות שירות וצו מבחן אינם עומדים בקנה אחד עם מדיניות הענישה ואינם הולמים את גורמי הסיכון להישנות מעשים כאלו, עליהם עמד שירות המבחן, ואת העובדה שהנאשם הורשע בביצוע עבירות דומות. לפיכך, סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם הינו 36-60 חודשי מאסר בפועל, ועותרת להטלת עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם וכן להפעלת המאסר על תנאי, פסילת רישיונו, הפעלת הפסילה על תנאי, קנס ועונשים צופים פני עתיד, כגון מאסר על תנאי ופסילה על תנאי.

5. ב"כ הנאשם טען כי כתב האישום הוגש כשנתיים וחודשיים לאחר האירוע וכי העובדות בו אינן תואמות את סעיפי האישום. הגיש פסיקה לגביה טען כי עוסקת במקרים דומים, בהם הוטל עונש שנע בין של"צ לעבודות שירות. לעמדתו, אין מדובר בתיק שמצדיק מאסר, שכן זה תיק של פזיזות, קלות ראש, העדר שיקול דעת וחציית רמזור אדום. הסנגור טען כי הנאשם הינו אדם צעיר, ללא עבר פלילי, בעל תעודת בגרות ולו משפחה תומכת. התסקיר שניתן בעניינו הינו חיובי. כיום חלפו 3 - 4 שנים מעת האירוע, הנאשם לקח אחריות והבין את הפסול במעשיו, ומבקש להקל עמו בגין מעשים שביצע ללא שיקול דעת. הסנגור הסכים כי עונש של עבודות שירות הינו עונש מתאים והפנה לפסיקה, בה, לטענתו, הוטלו 7 - 8 חודשי מאסר. עוד נטען כי לא הוכח שנגרם נזק כתוצאה ממעשיו של הנאשם, וממילא מדובר בנזק אפסי. לעומת זאת, לנאשם נגרם עוול גדול, רכבו חולט על בסיס חומר לא נכון ומבלי שניתנה לו הזדמנות להגיב.

הנאשם ביקש סליחה והביע חרטה על מעשיו, טען כי לא ידע מה הוא עושה וכי לא גרם נזק.

תסקיר שירות המבחן

6. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו כבן 24 שנים, רווק, מתגורר עם משפחתו בכפר סילואן, מזה כחודש עובד במכבסה במלון בירושלים, לפני כן עבד כ - 9 חודשים בקונדיטוריה, וקודם לכן בעבודות מזדמנות שונות. המשפחה מוכרת לשירותי הרווחה בגין בעיות תפקודיות והתנהגותיות של אחיו של הנאשם, בן ה-18, אך שירות המבחן התרשם כי מדובר במשפחה תומכת. לנאשם אין עבר פלילי קודם, אך ברישומי התעבורתי עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, בגינה נדון בשנת 2013 לעונשים שונים, ובכללם מאסר בפועל. הנאשם קיבל אחריות מלאה לביצוע העבירות והביע חרטה על מעורבותו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הינו בעל רמת אינטליגנציה בינונית ויכולת וורבלית תואמת וקושי בהפעלת שיקול דעת ומודעות לתוצאות האפשריות של מעשיו. הומלץ להימנע ממאסר בפועל, וכי אם יוטל, ירוצה בעבודות שירות. כמו כן, הומלץ על העמדתו בצו מבחן למשך כשנה, במהלכה תיבדק אפשרות שילובו במסגרת טיפולית.

דין

6. תיקון 113 לחוק העונשין קבע את עקרון ההלימה, שמשמעו עקרון הגמול, כעקרון מנחה בקביעת הענישה. לפי

התיקון, העבירה ונסיבות ביצועה מכתובות את מתחם הענישה, ואילו קביעת העונש בתוך המתחם תיגזר תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

התיקון יצר מנגנון תלת שלבי לגזירת העונש. **בשלב הראשון**, יש לבדוק האם הנאשם הורשע בכמה עבירות, והאם אלו מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים. כאשר מדובר בכמה אירועים, יש לקבוע עונש הולם לכל אירוע בנפרד ולבסוף ניתן לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים. **בשלב השני**, יש לקבוע את מתחם הענישה הראוי כעולה מסעיף 40 ג'(א) לחוק העונשין. ביצירת המתחם מספר שיקולים: האחד, הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו. השני, מדיניות הענישה הנוהגת. השלישי, נסיבות הקשורות לביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40ט' והם: תכנון, חלקו של הנאשם, הנזק הצפוי וזה שנגרם, הסיבות לביצוע העבירה, הבנת הנאשם ויכולת להימנע מעבירה, מצוקתו הנפשית, קרבה לסייג אחריות פלילית, מידת האכזריות כלפי נפגע העבירה, ניצול כוח ומעמד. **בשלב השלישי**, יש לגזור את העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם ולהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה: הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות שיקולי גיל; פגיעה במשפחתו; הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה וההרשעה; מידת האחריות של הנאשם למעשיו; שיקומו או ניסיונות שיקום; מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ופיצוי על הנזק שנגרם בעטייה; שיתוף פעולה עם רשויות אכיפת החוק; התנהגות חיובית של הנאשם ותרומתו לחברה; נסיבות חיים קשות של הנאשם; התנהגות רשויות אכיפת החוק; חלוף הזמן מביצוע העבירה; עברו הפלילי של הנאשם או העדר עבר.

7. הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות, המהוות אירוע אחד, כפי שעולה מהתיאור העובדתי המפורט בכתב האישום. הערכים החברתיים שנפגעו במקרה זה, בהתייחס לכלל העבירות, הם בראש ובראשונה, הערך של חיי אדם ושלמות גופו וכן ערכי שלום הציבור ובטחונו. מדובר בעבירות חמורות, שהפכו לחזון נפרץ בימינו. משנה חומרה יש לראות בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, שעל חומרתה ניתן ללמוד מהעונש שקבע המחוקק לצדה.

בענייננו, הנאשם פעל כמי שאין לו מורא מן החוק ואף לא חשש שמא יפגע באחרים. הנאשם, למרות שמעולם לא קיבל רישיון נהיגה, נהג ברכב שהורד מהכביש ועצם נהיגה בו לכשעצמה מהווה סיכון חמור, תוך שהוא מסיע שלושה נוסעים נוספים ומסכן גם אותם. לרכב זה לא היה רישיון רכב ולא ביטוח. הנאשם הרהיב עוז ולא נשמע להוראות השוטרים, והחל בנהיגה מהירה, פרועה ומתמשכת, שהחלה בכביש בין עירוני ונמשכה בכביש עירוני בחצות הליל, תוך התעלמות מהקריאות השוטרים, חצית רמזורים באור אדום, הסטת כלי רכב ממסלולם וביצוע בלימות פתע, סיכון משתמשי הדרך והנוסעים ברכב עצמו, והתנגשות בניידת. אין צורך להכביר מילים באשר למסוכנות הרבה שיש במעשי הנאשם ובאשר לזלזול בחיי אדם שהפגין במעשיו. לא ניתן לקבל את טענת הסנגור כי מדובר אך במעשים שבוצעו בקלות דעת. לא בכדי הצביעה המאשימה על כך שאך במקרה לא הסתיים האירוע בתוצאה קשה יותר ובנפגעים בנפש. לעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה מצטרפות העבירות הבאות: נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בניגוד לתנאים ונהיגה ללא ביטוח. בהינתן שיקולים אלו, דומה כי מתחם העונש ההולם בגין כלל העבירות המיוחסות למערער במקרה הזה, שהן חלק מאירוע אחד, נע בין 16 ל - 44 חודשי מאסר.

8. הנאשם, יליד 1993, כיום כבן 24 שנים. לזכותו יש לשקול את גילו הצעיר, העדר עבר פלילי, קבלת האחריות על ביצוע העבירות והבעת חרטה. הודאתו של הנאשם יעלה את ההליך והביאה לחיסכון בזמן שיפוטי. מאידך, העבירות שביצע הנאשם הינן חמורות, ואך בדרך נס לא נגרם נזק משמעותי יותר מזה שנגרם בפועל. יתרה מזו, מעשיו של הנאשם בתיק זה אינם בבחינת מעידה רגעית וחד פעמית. הנאשם ביצע עבירות אלו שעה שתלוי ועומד נגדו מאסר

מותנה ופסילת רישיון נהיגה על תנאי בגין עבירה קודמת של נהיגה ללא רישיון נהיגה משנת 2012, בגינה נדון גם למאסר בפועל לתקופה של 25 ימים שרוצה בדרך של עבודות שירות, ונהיר כי לא היה בכל אלה כדי להרתיעו מלשוב על עבירה זו כשנה לאחר שנגזר דינו. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי לנאשם קושי בהפעלת שיקול דעת ובמודעות לתוצאות האפשריות של מעשיו. המלצתו העונשית של שירות המבחן אינה הולמת את העבירות דנן, נסיבות ביצוען, נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת עברו התעבורתי של הנאשם. כל אלה מחייבים מתן משקל משמעותי יותר לצורך בהרתעתו וכן לאינטרס ההגנה על הציבור מפני הסיכון הנובע ממעשיו, ובכלל זה אין לקבל את טענת ההגנה לטעות רגעית בשיקול הדעת, שכן מדובר במי שאינו סר למרות החוק ואף לא הורתע מהענישה המותנת, לה נדון.

9. בנסיבות אלה, ולאחר שקלול כפי שפורט לעיל, גוזר על הנאשם כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 22 חודשים.

ב. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה לתקופה של 3 חודשים התלוי כנגד הנאשם במסגרת ת"פ 2051-10-12. עונש זה יצטבר לתקופת המאסר שלפי סעיף א'.

ג. אני מורה על פסילת הנאשם מלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 6 שנים מיום שחרורו ממאסר.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ו תמוז תשע"ז, 17/7/2017, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.

רפי כרמל, שופט